

indkomst som Følge af den stærkt forcerede Skovhugst. Under Behandlingen af Lovforslaget om en overordentlig Indkomstskat til Staten i Marts Maaned i Fjor, blev dette Spørgsmaal fremdraget af det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), der gjorde gældende, at naar Skovejerne fik Paabud om som Følge af den herskende Brændselsnød at skulle foretage en ekstraordinær stærk Skovning, var det urimeligt, at Indtægten heraf skulde falde ind under en ekstra Beskatning. Dette gav Anledning til, at Finansministeren udtalte, at han i saa Henseende var enig med det ærede Medlem fra Svendborg, men han udtalte endvidere, at han fandt ikke nogen Grund til, at denne Merindkomst i det hele skulde beskattes, idet den maatte betragtes som en Formueforøgelse. Det er paa Grundlag af denne Udtalelse, at der nu er udsendt et Cirkulære, hvis Fremkomst vistnok særlig skyldes Skovejerne i Dansk Skovforening, der naturligvis er meget stærkt interesserede i denne Sag. I dette Cirkulære, som er udsendt af Skattedepartementet, gives der Anvisning paa, hvorledes man med Hensyn til disse Skovejere skal stille sig ved Paa-ligning af Skat, og det gøres gældende, at de skal ansættes til Skat efter den Gennemsnitshugst, der har været i 1912—13, 1913—14 og 1914—15. Indtægten for det, der er skovet ud over denne Gennemsnitshugst, bliver altsaa ikke Genstand for Skatteansættelse.

Dette Forhold forekommer mig at være ret uheldigt, og det har da ogsaa vakt megen Misfornøjelse i Kommunerne, fordi Statsskatteansættelsen er grundlæggende for Ansættelsen til Kommuneskat. Naar der ikke kan faas Statsskat af dette Beløb, kan der heller ikke paalignes Kommuneskat. Men naar det er Tilfældet, synes jeg, det bliver en noget for fin Forretning for de Skovejere, som foretager ekstra Skovning. Hvis man f. Eks. antager, at det gennemsnitlige Beløb bliver 10,000 Kr. om Aaret, men at der i Aar skoves for 30,000 Kr., vil man altsaa ikke faa Skat af de 20,000 Kr., men kun af de 10,000, men hvis denne stærkt forcerede Skovhugst ikke havde fundet Sted, og der var blevet skovet paa normal Vis, vilde Kommunen og Staten i Aar faa Skat af 10,000 Kr., næste Aar af 10,000 Kr. og

det tredje Aar atter af 10,000 Kr., altsaa hele Beløbet vilde blive beskattet. Nu, fordi hele Skovningen foretages paa eet Aar, slipper den paagældende Skovejere for at svare Skat af de to Trediedele af Indtægten, og det til Trods for, at han i Virkeligheden gør en meget fin Forretning. Thi det er netop Sagen, at det i Øjeblikket er en meget fin Forretning at skove. Der er ganske vist sat Maksimalpris paa Brænde, men denne Maksimalpris er saa høj, at den ligger langt over den normale Pris, og dertil kommer, at visse Skovejere foretager nogle højst tvivlsomme omgaaende Bevægelser for at komme udenom Maksimalpriserne paa Brænde, idet der bliver solgt en stor Mængde Gavntræ som Brænde. Der var saaledes — ret betegnende for dette Forhold — forleden en Mand i den offentlige Politiret i Silkeborg, som havde solgt „Gavntræ“ til en Brændselsforretning i Aarhus, og det skulde leveres i en Længde af 6 Tommer. Det er jo et mærkeligt Maal paa Gavntre, og da det skulde leveres til en Brændselsforretning i Aarhus, var der heller ingen Tvivl om, hvad det Gavntre skulde bruges til. Det vilde blive hugget op og blive solgt som Brænde i Pundervis her inde i København og andre Steder. Det er, som sagt, en fin Forretning, visse Skovejere faar ud af at omgaa Maksimalprisbestemmelserne.

Men selve Maksimalprisen byder i Virkeligheden en meget god Forretning, og det er derfor naturligt, at man i Kommunerne finder det højst beklageligt, at Skattedepartementet har forhindret dem i at faa Skat hos nogle af deres bedste Skatteydere, blot fordi der er blevet givet disse en Chance, ganske vist ved et Paabud, men et af den Slags Paabud, som i hvert Fald det store Flertal af dem er meget tilfreds med (Afbrydelse). Jo, det store Flertal er meget tilfreds med det. Jeg tvivler ikke om, at der er Folk, der godt kan se, at for Landet som Helhed er den forøgede Skovning ikke heldig paa alle Omraader, og som derfor er betænkelige ved hele denne Foranstaltning, men det store Flertal, tror jeg nok, er meget tilfreds med det Paabud, de har faaet, og som fritager dem for at svare Skat af, hvad de under normale Forhold vilde komme til at yde Skat af.

Dertil kommer et Forhold, som man